

عنوان مقاله:

ارزیابی عناصر بوم شناختی در هدایت روند تغییرات سیمای سرزمین نمونه موردی شبکه های بوم شناختی سیمای سرزمین اصفهان

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی اکولوژی سیمای سرزمین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نعیمه السادات ابطحی - کارشناسی ارشد شهرسازی

کبری صداقت رستمی - کارشناسی ارشد شهرسازی

خلاصه مقاله:

از نتایج گسترش و توسعه های بدون برنامه شهرها، تغییر سیمای سرزمین و به دنبال آن تغییر ساخت و عملکرد و بر هم خوردن تعادل بوم شناختی و انسان شناختی است؛ به گونه ای که منجر به گسست از طبیعت و نظامهای طبیعی در جریان زندگی روزمره انسان شهرنشین شده است. دغدغه اصلی این پژوهش، تعامل دیدگاه های زیست محیطی و منظر شهری_ انسانی و به دنبال آن ارتباط عناصر بوم شناختی سیمای سرزمین اصفهان است. هدف این پژوهش که از نوع توصیفی-تحلیلی است، ایجاد روندهای تعاملی عرصه های سیمای سرزمین اصفهان می باشد و چارچوب تحلیلی مطالعه ارزیابی پایداری سیمای سرزمین در توسعه و باززنده سازی شبکه های بوم شناختی است. در روند این پژوهش پس از شناسائی عناصر سازمان سیمای سرزمین اصفهان در قالب پهنه، خط و نقطه به ارزیابی عملکرد این سازمان و بررسی محدودیتهای قابلیت های عناصر بوم شناختی و استخراج مسائل اصلی سیمای سرزمین اصفهان پرداخته شده است. در نهایت در جهت دستیابی به شرایط استعلائی پایداری عناصر بوم شناختی و تطبیق راهکارها با شرایط بومی انسانی سیمای سرزمین، - اهداف خرد، راهکارها و سیاستهای مختلفی ارائه شده است که همگی قادر باشند شرایط استعلائی پایداری شبکه های بومشناختی اصفهان (زاینده رود و مادی ها) و تعاملات بوم شناختی و انسان شناختی سیمای سرزمین اصفهان در منظر شهری را فراهم گردانند. در این روند در ابتدا نیاز به برنامه ریزی سیمای سرزمین و مقابله و پیشگیری از مخاطرات طبیعی از اهم اهداف است، همچنین بازگرداندن شبکه های بوم شناختی به سازمان فضائی سیمای سرزمین اصفهان پیشنهاد شده است تا اسکلت و استخوانبندی سیمای سرزمین اصفهان توأم با پایداری بتواند شرایط مطلوب زندگی را محیا نماید

کلمات کلیدی:

تغییر سیمای سرزمین، عناصر بوم شناختی، شبکه بوم شناختی، پایداری، زاینده رود، مادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/236268>

